

Kirkens Korshær
Nikolaj Plads 15
1067 København K

Att.: Helle Christiansen
helle.christiansen@kobenhavn.kirkenskorshaer.dk

Ministeren
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 33 92 93 00
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

Kære Helle Christiansen

Mange tak for dine breve af 6. juni 2013 om uregistrerede unionsborgeres adgang til tilbud omfattet af servicelovens § 110 og af 24. september 2013 om et norsk tiltag målrettet EU-migranter, der opholder sig på gaden som tiggere. Jeg skal starte med at beklage det sene svar.

Dato: 14. november 2013

J.nr. 2013-7620

I forhold til henvendelsen af 24. september 2013 bemærkes det, at det nævnte norske tiltag er en prøveordning for 2013. Det norske Justits- og beredskapsdepartementet oplyser i den forbindelse, at ordningen ikke forventes videreført i 2014.

I brevet af 6. juni 2013 beder I om Social-, Børne- og Integrationsministeriets bekræftelse af, at uregistrerede unionsborgere ikke mister deres opholdsret ved at henvende sig til et § 110 tilbud eller et andet socialt tilbud. I beder også ministeriet bekræfte, at lederen af et § 110 tilbud ikke skal vurdere, hvorvidt en tilbudsmotagers ophold er ulovligt, men alene skal foretage en socialfaglig vurdering af, om modtageren falder inden for tilbuddets målgruppe. Derudover ønsker I vejledning om, hvordan der fra udlændingemyndighederne vil blive taget hånd om de unionsborgere, der opholder sig ulovligt i landet, og som har brug for hjælp.

I forhold til første del af anmodningen hører reglerne om opholdsret efter direktiv 2004/38 under Justitsministeriet, og jeg har derfor til brug for svaret indhentet bidrag fra Justitsministeriet herom.

Det er korrekt, at det følger af opholdsdirektivet, at unionsborgere har ret til at opholde sig som turister i et andet EU-land i tre måneder og som reelt arbejdsøgende i seks måneder (og herefter så længe, de kan dokumentere, at de søger arbejde og har reelle chancer for ansættelse) under forudsætning af, at

de kan forsørge sig selv og ikke ligger værtslandets sociale system til urimelig byrde. For ophold af denne karakter er der ikke krav om registrering hos statsforvaltningen.

Det følger af EU-Domstolens praksis, at en førstegangshenvendelse til en social foranstaltning i almindelighed ikke er nok til, at en unionsborger efter EU-retten kan anses for at udgøre en urimelig byrde for værtslandets sociale system. Opholdsretten fortabes derved ikke alene af den grund. Det beror således på en konkret vurdering, om en unionsborger, der har en EU-retlig opholdsret som beskrevet oven for, udgør en urimelig byrde for det sociale system, hvis den pågældende retter henvendelse til et § 110-tilbud. Der kan til brug for denne vurdering blandt andet lægges vægt på, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet, om den pågældende har midler til sin egen forsørgelse og på formålet med den pågældendes ophold, dvs. om den pågældende f.eks. kan dokumentere at være reelt arbejdssøgende. Det er statsforvaltningen, der har kompetence til at afgøre, om den pågældende opholdsret er ophørt eller ej.

I forhold til besvarelsen af anden del af anmodningen kan jeg oplyse, at en boforms leder i forbindelse med, at denne træffer afgørelse om optagelse i et tilbud efter servicelovens § 110 skal vurdere, hvorvidt den pågældende borger tilhører målgruppen for paragraffen. Dertil gælder det generelt for servicelovens tilbud, at man skal have lovligt ophold her i landet for at have ret til hjælp efter denne lov. Da § 110-tilbud er åbne tilbud - uden visitation og registrering -, kan det f.eks. på grund af sprogproblemer m.m. være vanskeligt at vurdere, om der er tale om personer, der lovligt opholder sig her i landet, og som tilhører målgruppen. Der kan derfor være behov for en nærmere undersøgelse af de pågældendes baggrund og situation, som kan gennemføres indenfor 1-2 dage.

I forhold til anmodningen om vejledning om udlændingemyndighedernes rolle ved unionsborgere uden lovligt ophold og behov for hjælp oplyser Justitsministeriet, at Udlændingestyrelsen under visse betingelser har forsørgelsespligt over for udlændinge, der ikke har lovligt ophold her i landet, og i den forbindelse kompetencen til at vurdere, om den pågældende har ret til forsørgelse efter udlændingeloven.

Endelig kan det oplyses, at en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at jeg ser frem til at mødes med blandt andet Kirkens Korshær og en række andre private og kirkelige organisationer i dag den 14. november 2013, så jeg kan høre mere om jeres erfaringer og anbefalinger om særligt udsatte EU-borgere i Danmark.

Med venlig hilsen

Annette Vilhelmsen